

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΒ'—ΑΡΙΘ. 536

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΟΙΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΡΡΙΚΟΥ ΑΪΝΕ

ὑπὸ Ἀγγέλου Βλάχου.

Ο ΕΜΠΡΗΤΗΣ. Μυθιστορία Ἡλ. Βερτέ.—Μετάφρασις Α. Β.

ΣΑΙΣΠΗΡ: Βίος καὶ ἔργα αὐτοῦ, ὑπὸ Μιχ. Ν. Λαμιράλη.

ΕΙΣ ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ ΑΥΤΟΓΡΑΦΩΝ.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΣ. Κλέωνος Ῥαγκαβῆ ἑλληνικὸν δράμα, μετὰ γλωσσολογικῶν σημειώσεων, ὑπὸ Ι. Β. Τίλφους.

Η ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΝΑΥΤΟΥ, ποίημα, ὑπὸ Ἀριστομένους Προδελεγίου.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΩΤΕΧΝΙΑ

Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἐποιήσατο ἐναρξιν τῶν παραδόσεων αὐτοῦ ὁ ἄρτι διορισθεὶς καθηγητὴς τῆς Γενικῆς Ἱστορίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ κ. Σπυρ. Λάμπρος. Ἐκτός τῶν φοιτητῶν τῆς φιλολογίας καὶ φοιτητῶν τῶν ἄλλων σχολῶν, παρίσταντο οἱ ὑπουργοὶ κ. κ. Λομβάρδος καὶ Βουλπιώτης, οἱ διευθυνταὶ τῆς Γερμανικῆς καὶ Ἀμερικανικῆς Σχολῆς, ὁ ἀρχηγὸς τῆς Αὔλης τοῦ διαδόχου κ. Ὁθων Λύβερ, τινὲς τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, οἱ τμηματάρχαι τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας κ. κ. Πολίτης καὶ Λάμπας, καὶ ἄλλοι τῶν γραμμάτων φίλοι. Ὁ νέος καθηγητής, οὗ τὴν ἐπὶ τῆς ἑδρας ἐμφάνισιν ἐχαίρεισαν οἱ ἀκροατὰὶ αὐτοῦ διὰ ζωηρῶν χειροκροτημάτων, ἤρξατο δηλῶν, ὅτι πληρέστατα συννέσθαι τὴν λαχούσαν εἰς αὐτὸν εὐθύνην, ἀναβλίνοντα εἰς τὴν ἑδραν «ἀφ' ἧς ἠκούσθη ἡ σεμνὴ φωνὴ τοῦ Σχινᾶ καὶ τοῦ Μανούση καὶ ἡ καλλιερῆμων λαλιὰ τοῦ Βερνυχράκη». Ἔδωκεν εἰτα εἰς τοὺς ἀκροατὰς αὐτοῦ τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς ἱστορίας, προδιαγράφας εἰς αὐτοὺς τὰ μαθήματα, ὧν γενήσονται ἀκροαταί. Ὁ κ. Λάμπρος τὴν λόγον κατέστρεψε δι' ἐπικλήσεως πρὸς τοὺς ἀκροατὰς αὐτοῦ, ἐπαναλίσθων τὴν γνωστὴν προμολοσίαν τοῦ περιφανοῦς Νεϊβουρ. Οὗτος περὶ τῶν πανεπιστημιακῶν τινι παράδοσιν αὐτοῦ ἀπηύθυνεν εἰς τοὺς ἀκροατὰς τοῦ τὸ λόγιον τοῦ Πύρρου πρὸς τοὺς Ἡπειρώτας: «Ἐὰν εἶμαι ἀετός, εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος, εἶμαι ὡς τοιοῦτος διὰ τῶν περὺγων σας». «Χωρὶς νὰ ἔχω, φεῖ! ὁμοίαν ἀξίωσιν, περιληφέναι ὁμιλεῖται, εἶπεν ὁ κ. Λάμπρος, ἐπὶ τῶν περὺγων σας θὰ στηριχθῶ, ἵνα ἀνέλθω μεθ' ὑμῶν εἰς τὰς ὕψηλας τῆς ἐπιστήμης σφαῖρας». Τὸ τέλος τοῦ λόγου τοῦ κ. καθηγητοῦ τὸ ἀκροατήριον αὐτοῦ ὑπεδέχθη διὰ χειροκροτημάτων, συνεχάρησεν δ' αὐτῷ οἱ παρίσταμενοι.

Ἐν τομίδῳ τῆς δημοτικωτάτης ἐν Γερμανίᾳ Bibliothek der Gesamt. Litteratur des In-und Auslandes ἐκδίδονται προσεχῶς συνηνωμένα διηγήματα νεοελληνικὰ γερμανιστὶ μεταφρασθέντα ὑπὸ τοῦ ἀκαταπονήτου καθηγητοῦ κ. Α. Βόλτζ. Ἡ βιβλιοθήκη αὕτη ἦν ἀποτελοῦσι πολυπληθεῖς τόμοι τιμᾶται μόνον ἀντὶ 25 ποίνικων, (30 λεπτῶν) κατ' ἀντίπον, κυκλοφορεῖ δὲ κατὰ μυριάδας ἐν Γερμανίᾳ. Ὡστε

ἡ ἐν αὐτῇ δημοσίευσις προδόντων τῆς Νεοελληνικῆς διηγηματογραφίας μνηστεύει πόσον ταῦτα κρίνονται ἄξια προσοχῆς κ' ἐν αὐτῇ τῇ εὐμοιροῦσῃ φιλολογικῆς παραγωγῇ χώρᾳ. Εὐχάριστον δὲ εἶνε ὅτι θὰ καταστῶσιν οὕτως προσίται εἰς τὸ πολὺ γερμανικὸν κοινὸν ἑλληνικαὶ ἡθογραφίαι, φωτίζουσαι αὐτὸ περὶ τῆς ἀληθοῦς καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀνασκευάζουσαι τόσας πεπλανημένους ἐξ ἀγνοίας ἢ ἀπὸ σκοποῦ ἀτόπους καὶ στρεβλὰς περὶ τῆς χώρας ἡμῶν γνώμας. Καὶ πάλιν χάρις ὀφείλεται τῷ κ. Βόλτζ ἐπὶ τούτῳ.

Ἐν Lecce τῆς Ἰταλίας ἐξεδόθησαν τὰ πρῶτα δύο φυλλάδια τῆς Cultura Salentina, περιοδικοῦ συγγράμματος διευθυνομένου ὑπὸ τοῦ κ. Vito D. Palumbo, σκοποῦντος δὲ κυρίως τὴν διαφώτισιν τῆς ἱστορίας καὶ τῆς λαογραφίας τοῦ Ὑδροῦντος (Terra di Otranto) καὶ τὴν μελέτην τῶν ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ ὁμιλουμένων διαλέκτων, ἐν αἷς συγκαταλέγεται καὶ ἡ ἑλληνικὴ. Ἡ Cultura Salentina θὰ δημοσιεύῃ ἄρθρα γεγραμμένα εἰς ἰταλικήν, ἢ γαλλικὴν, ἢ ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἔχουσα τακτικούς συνεργάτας καὶ τοὺς Ἑλλήνους λογίους κκ. Χ. Ἀννινον, Μ. Εὐαγγελίδην, Ν. Γ. Πολίτην, Ἰω. Ῥωμανὸν καὶ Δ. Βικέλαν.

Ἐκ τοῦ Α' φυλλαδίου ἀποσπῶμεν τὸ ἐπόμενον δημῶδες ἐρωτικὸν ἄσμα τῆς Καλημέρας, ὡς περιέργου δειγμα τῆς ἐν τῇ νοτίῳ Ἰταλίᾳ ἑλληνικῆς διαλέκτου.

Ὁ τσικουὸ π'άει π'άνου 'ς τ' αὐσηλό,

τ'ζαὶ μὰ τὸ φίσκιον σου τὸν ἐκκατέννει·

αὐσάρι κολουμθίεται 'ς τὸ νερό,

ββλεῖ τὸν ἄμο τ'ζαὶ τ'ζέινον ἐνδένει·

ἔ τ'ζέρβα π'άει π'άνου 'ς τὸ χλωρό,

ββλεῖ τὸ λάτσο τ'ζαὶ τὴν ἐστυανόννει·...

E cussi suntu ieu ci tantu l' amu :

me tieni presu 'n bischciu, a lazzu, a l' amu.

ἦτοι: «Ἡ κίχλα π'άει π'άνου 'ς τὰ ψηλά καὶ μὲ τὸ σφύριγμά σου τὴν κατεβάσεις· τὸ ψάρι κολουθᾷ 'ς τὸ νερό, ῥίχνεις τὰγκίστρι κ' ἐκεῖνο πιάνεται· τάλᾳφι π'άει π'άνου 'ς τὸ χορτάρι, ῥίχνεις τὴ θηλειὰ καὶ τὸ τσακώνει». Ἔτσι εἶμαι κ' ἐγὼ πού τόσο σ' ἀγαπῶ πιασμένον μὲ κρατεῖς μὲ σφύριγμα, μὲ θηλειὰ, μ' ἀγκίστρι».

Ὁ Βαρβελεμὺ Σαιντιλαίρ, ὅστις ἄρτιως συνεπλήρωσε τὸ ὀγδοηκοστὸν δεῦτερον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἐξέδωκεν ἐν Παρισίοις δύο τόμους τῆς εἰς τὸ γαλλικὸν μεταφράσεως τῶν Ἀριστοτελικῶν συγγραμμάτων, περιέχοντας τὸ περὶ ζῶων γενέσεως. Πρὸ πέντε ἀκριβῶς ἐτῶν εἶχεν ἐκδόσῃ μεταφράσιν τῶν Πολιτικῶν τοῦ μεγάλου φιλοσόφου.

Ἐξεδόθη ἄρτι ἐν Παρισίοις βαρύτερον βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον: *Pichardos Bagnéer, Blos καὶ Ἔργα αὐτοῦ*. Συγγραφεὺς τοῦ βιβλίου εἶνε ὁ Adolphe Jullien γνωστός κ' ἐξ ἄλλων μουσικῶν καὶ δραματικῶν μελετῶν. Τὸ δὲ τελευταῖον αὐτοῦ ἔργον ὁμοθυμῶς καὶ ὑπὸ τοῦ γερμανικοῦ τύπου κρίνεται ὡς τὸ πληρέστατον τῶν ὄσων περὶ τοῦ μεγάλου συνθέτου ἐγρῶν. Εἶνε εἰς σχῆμα 4ον καὶ ἀποτελεῖται ἐκ σελίδων ὑπερτριakovsiav. Περιέχει δὲ πλήθους εὐλογημάτων, ἀντίγραφα τῶν προσωπογραφιῶν τοῦ Βάγνερ ὅσαι κατὰ καιροὺς ἐγένοντο, λιθογραφήματα πρωτότυπα ἐμπνευσθέντα ἐκ σκηνῶν τῶν διαφόρων μελοδραμάτων καὶ τὸ πρωτοτυπώτατον: ἀποτυπώματα τῶν γυλογραφιῶν ὅσας τὰ ἐξέχοντα σατυρικὰ φύλλα ἐδημοσίευσαν κατὰ διαφόρους ἐποχὰς σατυρίζοντα τὸν καινοτόμον μουσουργόν. Ἐτι δὲ αὐτοῦ γραφα αὐτοῦ μουσικὰ κ' ἐν τέλει πλήρη κατάλογον τῶν ἔργων αὐτοῦ τῶν διασωθέντων καὶ τῶν ἀπολεσθέντων. Τὸ ἔργον καὶ ὡς σύνθεσις καὶ ὡς ἐκτέλεσις εἶνε τοιοῦτον, ὅποιοι τὸ πρῶτον ἤδη ἀξιοῦται καλλιτέχνους τέσσαρα ἔτη μόλις ἀπὸ τοῦ θανάτου του.

Ἐν Κανταβριγίᾳ παρασταθῆσται τὸ προσεχὲς φθινοπωρὸν ὁ *Οιδίπους τύραννος* τοῦ Σοφοκλέους ἑλληνιστί. Τὴν μουσικὴν τῶν χορικῶν ἁρμάτων συνθέσεν ἐπὶ τούτῳ νεωστὶ ὁ ἄγγλος μουσικὸς V. Stanford.

Ὁ διᾶσημος πινακογράφος Ἐρ. Κίπερτ δημοσιεύει ἐν τῷ περιοδικῷ *Globus* (ἀρ. 10) πραγματείαν ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν *Ἀλλοίωσις ἐν ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ ποταμοῦ Ἐρμου ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ*.